

føge Sagen, og mulig imødekomme det ud-
talte Ønske om, at der tillægges denne Mand
en lille Understøttelse. Det er jo ikke Meget,
han forlanger; som det høitærede Thing vil see,
er det kun 50 eller 100 Rbd. om Aaret.

Ordføreren: Alle de Oplysninger, som
det ærede Medlem (Albertsen) nu meddeelte
Thinget, indeholdes i Vedkommendes Andra-
gende og have saaledes været Finantsudvalget
bekjendte, men Udvalget har imidlertid af flere
Grunde ikke troet at kunne gjøre nogen Ind-
stilling i den Henseende, først og fremmest fordi
denne Mand nærmest maa henføres under Mo-
narchiet ifølge sin Stilling som tidligere Offi-
ceer, og hvis der skulde gives ham en Under-
støttelse, maatte det være deraf, og ikke fra
Kongeriget; men dernæst er der en anden Om-
stændighed, og det er den, at de Andragendet
medfølgende Oplysninger kun angaae hans Al-
der og Trang. Det er vistnok sørgeligt for
den gamle Mand, at han har trange Aar,
men der er Mange, der ere i lignende Til-
fælde, og Udvalget har ikke kunnet finde An-
ledning til at gjøre særlig Indstilling for hans
Vedkommende, deels fordi der i de særlige For-
hold, som dette Tilfælde frembyd, ikke fandtes
nogen tilstrækkelig Grund dertil, og deels paa
Grund af hans tidligere Stilling, der ikke be-
tegner ham som En, der nærmest skal under-
støttes af Kongerigets Kasse.

Albertsen: Det er meget rigtigt, og jeg
skal villig erkjende, at Sagen nærmest henhø-
rer under Monarchiet, men den Vedkommende
har ansøgt hos dette og faaet Afslag, og det
er først, efterat dette Skridt var mislykket, at
han kom til os. Jeg skal i den Anledning til-
lade mig at bruge et Udtryk, som er brugt tid-
ligere af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk
Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og sige:
„Det er ikke første Gang, at Rigsdagen har

været den barmhjertige Samaritan, og er
kommen tilhjælp, naar de rette Vedkommende“
— saaledes som det her er Tilfældet med Mo-
narchiet — „have nægtet Understøttelse.“

Barfod: Naar jeg ikke har tilladt mig at
stille noget Endringsforslag med Hensyn til
det under Nr. 2 opførte Andragende, saa er
Grunden for det Første den, at jeg allerede af
det fjerde Andragende maatte kunne see — hvis
jeg ellers ikke vidste det — hvilke farlige Føl-
ger det vilde føre med sig, hvis man indlød
sig paa Andragendet under Nr. 2. Dersom
imidlertid den høitærede Justitsminister havde
været tilstede, vilde jeg dog have taget mig den
Frihed at opfordre ham til — siden der ikke
fra Rigsdagens Side kan skee Noget for denne
Procurator — at understøtte denne Mand, idet
jeg vil tillade mig at bemærke, at det er en
noget synderlig Stilling, en saadan Mand ind-
tager, da han som Procurator er fgl. Embeds-
mand og altsaa ikke kan have noget Gavn af
den almindelige Næringsfrihed, men dog, naar
han naaer en fremrykket Alder, ikke faaer no-
gen Pension af Staten, saaledes som de andre
fgl. Embedsmænd — jeg siger, hvis den ærede
Justitsminister havde været tilstede, vilde jeg
have taget mig den Frihed at benytte Dieblit-
ket til, da denne Mand ikke kan faae Pension,
at anbefale ham hos den høitærede Minister til
om muligt at faae Noget aarligt af Ministe-
riets Understøttelseskasse; thi han er saa vel
anbefalet af Borgrepræsentationen i Sørlø-
bing, og jeg kan sige, han er saa vel anbefa-
let af selve Finantsudvalget, ligesom den aar-
lige Understøttelse rimeligviis ikke vil kunne
vare længe, da han allerede er 81 Aar gam-
mel, at disse Grunde tilsammen maae tale til-
strækkeligt for hans Værdighed til særlig Un-
derstøttelse.